یادداشت

سطح‌بندی‌ای که باید به اشتغال ختم شود

■ دکتر احسان فهیم

در ابتدای انقلاب حدود ۱۷۵ هزار نفر جمعیت دانشجویی کشور بود اما حال بیش از ۴ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر دانشجو داریم که تقریباً ۵ برابر بیشتر از میزان افزایش میانگین جهانی است.

در ابتدای انقلاب تعداد اعضای هیئت علمی ۳ هزار نفر و تعداد مراکز آموزش عالی ۲۴۰ مرکز بود که هم‌اکنون بالغ بر ۸۰ هزار نفر اعضای هیئت علمی و ۲ هزار و ۵۰۰ مرکز آموزش عالی داریم.

در دهه ۶۰ به‌رغم شکل‌گیری دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه علوم پزشکی از غیرپزشکی منفک شد. در دهه ۷۰ دانشگاه جامع علمی- کاربردی زیر نظر وزارت علوم عینیت پیدا کرد و در دهه ۹۰ دانشگاه فنی و حرفه‌ای از وزارت آموزش و پرورش جدا شد و به وزارت علوم پیوست.

در نتیجه این تغییر و تحولات حدود ۳۵ درصد جمعیت دانشجویی کشور در دانشگاه آزاد، ۱۶ درصد در دانشگاه پیام نور، ۱۸ درصد در دانشگاه‌های مهارتی، ۱۶ درصد در مؤسسات و مراکز پژوهشی و در نهایت ۱۵ درصد در دانشگاه‌های دولتی تحصیل می‌کنند، بنابراین حدود ۸۵ درصد جمعیت دانشجویی شهریه می‌پردازند و برنامه‌های دولت برای ۱۵ درصد دانشجویان مطرح است.

در مجموع به دلیل حجم گسترده فعالیت‌ها و تنوع موضوعات، تأکید بر عدم تمرکز در دستور کار قرار گرفت و منطقه‌بندی آموزش عالی مطرح شد.

در همین راستا سطح‌بندی دانشگاه‌ها به سطوح یک تا چهار تقریباً شبیه دسته‌بندی مراکز آموزش عالی بر مبنای برنامه ششم توسعه می‌شوند (شامل بین‌المللی، منطقه‌ای، ملی و دانشگاه‌های محلی) و نظام سطح‌بندی برای ایجاد رقابت و ارتقای دانشگاه‌هاست که وزارت علوم از تمام مراکز حداکثر استفاده را ببرد. طرح سطح‌بندی و رتبه‌بندی دانشگاه‌های دولتی کشور از خرداد ۹۴ در قالب یک پروژه مطالعاتی معتبر و با مشارکت خبرگان و متخصصان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور آغاز شد. دانشگاه‌های اصفهان، تبریز، تربیت مدرس، تهران، شهید بهشتی و فردوسی مشهد به عنوان مراکز سطح اول جامع و دانشگاه‌های صنعتی اصفهان، صنعتی امیرکبیر، صنعتی شریف، علامه طباطبایی و علم و صنعت ایران هم به عنوان دانشگاه‌های سطح اول تخصصی انتخاب شدند.

در سال‌های اخیر هم این دانشگاه‌ها سطح خود را حفظ کردند و دانشگاه دیگری به جمع آنها اضافه نشد. حال آنکه بیش از ۹۰ درصد دانشجویان کشور در دانشگاه‌های دیگری تحصیل می‌کنند. آیا وقت آن نرسیده که کیفیت دیگر دانشگاه‌ها افزایش یابد؟

اکنون بسیاری از اعتبارات دولتی در حوزه دانشگاهی سرمایه‌گذاری شده و امروز شاهد خالی بودن بسیاری از صندلی‌های دانشگاهی در سراسر کشور هستیم.

افزایش بی‌رویه دانشگاه‌ها چالش جدی برای این بخش است. به همین سبب برخی هزینه‌های جاری در حوزه دانشگاه‌ها بر عهده دانشجویان است.

دانشگاه‌های دولتی در رقابت با دانشگاه‌های دیگر کشور توسعه یافته‌اند اما فراگیری آموزش و مهارت‌های فنی و حرفه‌ای در بستر دیگر دانشگاه‌ها می‌تواند نقش مؤثری در حوزه اشتغال ایفا کند.

خبر

دانشگاه فردوسی «دانشجوی ستاره‌دار» ندارد

معاون فرهنگی اجتماعی دانشگاه فردوسی مشهد گفت: خوشبختانه طی چند سال اخیر شاهد کاهش پرونده‌های انضباطی در دانشگاه بوده‌ایم و چیزی تحت عنوان دانشجوی ستاره‌دار نداریم.

دکتر حمیدرضا طاهری با بیان اینکه طی چند سال اخیر شاهد کاهش پرونده‌های انضباطی در دانشگاه بوده‌ایم و چیزی تحت عنوان دانشجوی ستاره‌دار نداریم، تصریح کرد: به مسئله اجرای صحیح قوانین و مقررات اجتماعی دانشگاه ابتدا با تذکر و سپس با کمیته انضباطی و سپس در صورت حاد بودن موارد، براساس آیین‌نامه انضباطی رسیدگی خواهد شد. به عنوان نمونه مسئله تقلب، آیین‌نامه‌ای داشته که روندهای مختلفی برای رسیدگی دارد.

وی اضافه کرد: کمیته انضباطی دانشگاه نیز با رویکرد تربیتی مدیریت انضباطی دانشجویان فعالیت دارد. همچنین گروه مطالعات و برنامه‌ریزی فرهنگی اجتماعی دانشگاه نیز فعالیت‌های خاص خود را داشته که تصمیم‌گیری‌های ما معمولاً خروجی این گروه است.

گزارش یک

علیرضا سزاوار

خانه‌تکانی در دانشگاه‌ها

۱۰۷ هزار مترمربع به سرانه خوابگاه‌های علوم پزشکی افزوده شده است

بیشتر خوابگاه‌های دانشجویی و برخی ساختمان‌های آموزشی فرسوده و با قدمت بالا هستند. این ساختمان‌ها اکنون به مرحله‌ای رسیده‌اند که بازسازی و نوسازی آنها، برای ارتقای امنیت و ارائه خدمات رفاهی مناسب‌تر به دانشجویان، ضروری است.

به همین دلیل باید مراحل بازسازی و تعمیرات قبل از شروع سال تحصیلی جدید به اتمام برسد و خوابگاه‌ها برای پذیرش دانشجویان ورودی قدیم و جدید به موقع آماده شود.

تعمیرات خوابگاه‌های دانشگاه تهران هم از نیمه تیر آغاز شد. این دانشگاه طبق برنامه سه ساله‌ای که داشت، تجهیزات خوابگاهی را برای تعمیر در اولویت قرار داد و با صندوق رفاه دانشجویان نیز هماهنگی لازم به عمل آمد که این تعمیرات انجام شود. بر همین اساس خوابگاه‌ها با توجه به رتبه و مشکلاتی که دارند بازسازی آنها از نیمه تیرماه آغاز شد.

■ **پیشنهاد ۴ میلیاردی!**

به گفته مسئولان دانشگاه علامه این دانشگاه برای تعمیرات فضای خوابگاهی خود نیاز به ۴ میلیارد تومان بودجه دارد که برای تأمین این بودجه با مشکل مواجه شده است. معاون دانشجویی دانشگاه علامه طباطبایی در این باره گفت: «پیشنهاد ما برای بودجه تعمیر و تجهیز ۴ میلیارد است اما به دلیل مشکلات مالی ۲میلیارد تومان آن محقق خواهد شد.» حسین سلیمی در خصوص آخرین وضعیت انتقال خوابگاه‌ها به پردیس مرکزی افزود: در جلسه‌ای که با صندوق رفاه داشتیم، قرار شد وام‌های کم‌بهره به دانشگاه پرداخت شود و همچنین همکاری خیرین را در این موضوع داشته باشیم.»

■ **۱۰۱ برنامه دانشجویی**

صمد حاج‌جباری، معاون دانشجویی دانشگاه شهید بهشتی هم با بیان اینکه ۱۰۱ برنامه برای حوزه دانشجویی دانشگاه در سال جاری پیش‌بینی شده، گفت: سال گذشته ۷۵ برنامه پیش‌بینی شده بود که همه آنها اجرایی شد و برنامه‌های امسال نیز از خرداد آغاز خواهد شد و بیشتر آنها که مربوط به تعمیرات خوابگاه‌ها و افزایش امکانات است تا مهرماه به پایان خواهد رسید.

این در حالی است که تا اوایل تیر ۱۷/۵ میلیارد تومان برای تعمیر و تجهیز خوابگاه‌ها به حساب دانشگاه‌ها واریز شد. علاوه بر دانشگاه‌های وزارت علوم خوابگاه‌های دانشگاه‌های علوم پزشکی نیز در ایام تابستان برنامه مدونی برای تعمیر و تجهیز دارند. تعویض یخچال‌های قدیمی و تجهیز برخی اتاق‌ها به یخچال، توسعه فضاهای ورزشی، تنوع در غذاهای توزیعی، محدود بودن فضای اتاق‌های خوابگاه، تجهیز کتابخانه‌ها به کتاب‌های جدید و غنی‌سازی اوقات فراغت دانشجویان در خوابگاه‌ها بخشی از برنامه‌های مدنظر دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی است.

■ **افزایش ۳۹ درصدی سرانه خوابگاهی**

معاون وزیر بهداشت هم با اشاره به افزایش ۳۹ درصدی سرانه خوابگاهی گفت: تا پایان دولت دوازدهم ۳۷۰ هزار متر مربع به سرانه خوابگاهی افزوده خواهد شد. محمدرضا فراهانی در ارتباط با افزایش سرانه خوابگاه‌های دانشگاه‌های علوم پزشکی اظهار داشت: در دولت یازدهم بیش از ۱۰۷ هزار مترمربع به سرانه خوابگاه‌های دانشگاه‌های علوم پزشکی افزوده شده است؛ همچنین ساخت ۲۶۲ هزار مترمربع فضای خوابگاهی جدید در این دانشگاه‌ها صورت گرفت.»

وی از تحقق بودجه تعمیر و تجهیز خوابگاه‌های دانشجویی دانشگاه‌های علوم پزشکی خبر داد و گفت: مبلغ ۹ میلیارد تومانی که دولت برای تعمیر و بازسازی خوابگاه‌های دانشجویی تخصیص داده بود در روزهای پایانی سال گذشته محقق شد و ما این عدد را بر اساس ظرفیت خوابگاهی دانشگاهی علوم پزشکی به دانشگاه‌ها تخصیص داده‌ایم.»

■ **خوابگاه تکمیل نشده نداریم**

در برنامه پنجم توسعه ماده‌ای وجود داشت که بر اساس آن دانشگاه‌ها موظف بودند هر سال ۲۰ درصد از تصدی‌گری خود در حوزه خوابگاه‌ها را کاهش دهند و از این ماده تفاسیر مختلفی صورت می‌گرفت؛ برخی معتقد بودند منظور قانونگذار این است که اداره خوابگاه‌های دولتی به بخش خصوصی سپرده شود و این به معنای عدم خدمات‌دهی به دانشجویان نیست.

سازمان برنامه و بودجه نیز معتقد بود منظور دولت از این ماده این است که ارائه خدمات خوابگاهی از وظایف دانشگاه‌ها خارج شود.

بنابراین دولت در طول شش سال برنامه پنجم نتوانست یک ریال به ترمیم و بازسازی خوابگاه‌های دانشگاه اختصاص دهد زیرا معتقد بود این اقدام خلاف برنامه بودجه است اما پس از حذف این ماده از برنامه پنجم و از ابتدای برنامه ششم سال گذشته رقمی حدود ۲۰ میلیارد تومان برای تعمیر و تجهیز خوابگاه‌های دانشجویی در بودجه کشور قرار گرفت که حدود ۴۵ درصد آن محقق شد که کفاف تعمیر همه خوابگاه‌ها را نیز نمی‌دهد.

به گفته مسئولان در دولت یازدهم ۲۱ پروژه خوابگاهی نیمه‌تمام بود که تکمیل شد و خوابگاه نیمه‌تمامی که از دولت‌های قبل مانده باشد و اکنون تکمیل نشده باشد وجود ندارد.

گزارش ۲

حسین اعلایی

نه از تاک نشان ماند و نه از تاک نشان!

«تاک»؛ طرحی که قرار بود رفاه بیشتری برای دانشجویان همراه آورد

از حدود پنج سال پیش، سازمان امور دانشجویان وزارت علوم از تهیه طرحی برای افزایش رفاه دانشجویان خبر داد. طرحی که اسم آن «تنوع، انتخاب و کیفیت» بود و به اختصار «تاک» نامیده شد. وزارت علوم با اجرایی کردن این طرح به دنبال افزایش رفاه دانشجویان در بخش تغذیه بود.

صندوق رفاه دانشجویان مدعی است با اجرای این طرح، سهولت در انتخاب غذای مناسب و ایجاد رفاه بیشتر در تغذیه دانشجویی فراهم می‌شود. با اجرای این طرح، علاوه بر باز بودن رستوران‌های تاک در روزهای تعطیل، حضور همراه و مهمان نیز در رستوران امکان دارد. عدم پرداخت وجه نقد و عدم نیاز به رزرو غذا از دیگر مزایای این طرح عنوان می‌شود. دانشگاه کاشان از نخستین دانشگاه‌های دولتی کشور بود که طرح «تاک» را اجرایی کرد. دانشگاه تبریز هم در این زمینه پیشرو بود. با اجرایی شدن طرح تاک در تعدادی از دانشگاه‌های کشور، عملاً این طرح از سوی دانشجویان با استقبال چندانی مواجه نشد و این عدم رضایت دانشجویان باعث شده است که با وجود گذشت سال‌ها از زمان مطرح شدن این برنامه، هنوز بسیاری از دانشگاه‌ها به دنبال آن نروند. با اینکه مسئولان سازمان امور دانشجویان و معاونت‌های دانشجویی در دانشگاه‌ها علاقه فراوانی به اجرایی شدن این طرح دارند و نهایی شدن آن می‌تواند بار سنگینی را از دوش آنها برداشته و به بخش خصوصی منتقل کند، اما نارضایتی دانشجویان و بی‌اعتمادی آنها به مسئولان عامل مهمی بوده که تاکنون مانع اجرایی شدن این طرح شده است.

■ **هزینه زیاد و بی‌میلی دانشجویان**

در این طرح که با حمایت و توصیه صندوق رفاه دانشجویان در دستور کار دانشگاه‌های سراسر کشور قرار گرفته است، یارانه‌ای به عنوان یارانه غذا به صورت ژتونی به دانشجویان ارائه می‌شود تا بتوانند با پرداخت مابه‌التفاوت هزینه آن با مبلغ ژتون، به جای استفاده از غذای سلف دانشگاه با مبلغ غذای دانشجویی، از سلف‌های آزاد دانشگاه استفاده کنند. مشکلی که بی‌میلی دانشجویان را به‌دنبال داشته، هزینه زیادی است که دانشجویان هر روزه باید علاوه بر ژتون‌های دانشگاه به رستوران‌ها بپردازند. با اجرای طرح تاک، با توجه به یارانه تعلق گرفته از طرف دانشگاه به هر نفر در این طرح که در مقابل یارانه پرداختی به ازای هر پرس غذای دانشجویی بسیار کم است، به نفع دانشگاه است که دانشجویان به سمت این طرح رفته و تعداد دانشجویان کمتری از سلف دانشجویی استفاده کنند. ضمن اینکه یارانه پرداختی دانشگاه هم هر سال کاهش می‌یابد که از دیگر نگرانی‌های دانشجویان است.

■ **دانشجو در برابر پیمانکار**

به این منظور کارهای مختلفی مانند کاهش کیفیت غذای سلف، کاهش دورچین‌های غذای دانشجویی، تعطیلی موقت و بعضاً دائم سلف‌های دانشجویی و... در دستور کار معاونت‌های دانشجویی دانشگاه‌ها قرار می‌گیرد.

از سوی دیگر با توجه به اینکه این طرح، دانشگاه را بیشتر به سمت خصوصی‌سازی می‌برد، با اجرای این طرح تمامی مسئولیت‌های مربوط به کیفیت و کمیت غذاها را بر عهده پیمانکاران می‌اندازند و خود را از تمامی مسئولیت‌ها مبرا می‌دانند که عملاً دانشجو را با پیمانکار مواجه می‌کنند که با توجه به عدم پاسخگو بودن عموم پیمانکاران در قبال دانشجویان، مشکلات عمده‌ای مانند کم شدن مقدار غذاها با نوسانات قیمت، تغییر آنالیز غذاها و... به صورت خودسر و بدون هماهنگی می‌گیرد.

گزارش ۳

ابراهیم مشیریان

علوم پزشکی در آغوش وزارت علوم

آیا زمان پایان تفکیک علوم دانشگاهی نرسیده است؟

در سال ۱۳۶۴ و به دلایلی، تلاش‌هایی در بدنه وزارت بهداشت کشور مبنی بر جداسازی آموزش پزشکی از سایر رشته‌های علمی وزارت علوم آغاز شد که این رویه تاکنون پا برجا مانده است.

تقریباً در اکثر دانشگاه‌های بزرگ دنیا بخش پزشکی و غیرپزشکی در کنار یکدیگر هستند، زیرا علوم قابل تفکیک نیست. بسیاری از مسئولان در خصوص دلیل جدا شدن رشته‌های علوم پزشکی و رشته‌های وابسته به آن از دانشگاه‌های وزارت علوم، کمبود پزشک را عامل اصلی می‌دانند اما وزارت بهداشت دانشجویان کمی را جذب می‌کند. از طرف دیگر مسئولان وزارت بهداشت معتقدند آموزش پزشکی دچار اخلال شده است. وزارت علوم هم از طرف دیگر از یک امکان هم‌افزایی محروم شده؛ بنابراین برای توسعه علمی بیشتر کشور، توسعه فعالیت‌های بین‌رشته‌ای، ارتقای کیفیت آموزش و کاهش برخی هزینه‌ها این دو باید با یکدیگر ادغام شوند.

■ **دفاع معین از ادغام**

در سال ۱۳۹۴ مصطفی معین، وزیر اسبق علوم که خود پزشک است، در رابطه با اشکالات تفکیک رشته‌های پزشکی و... ضمن مخالفت با این رویه گفت: «من جدا شدن آموزش علوم پزشکی از وزارت علوم را مثبت ارزیابی نمی‌کنم. به نظر من اگر این ایده در یکی، دو استان پیاده می‌شد و پس از ارزیابی، چنانچه نتایج به دست آمده مثبت و قابل دفاع بود به سطح ملی آمده و در سطح کشور گسترش پیدا می‌کرد، بهتر و قابل دفاع بود. چون همه شاخه‌های علوم، از یک ریشه و یک ساقه برخوردارند.» سخنان معین اولین و آخرین مخالفت‌ها با این رویه نبود و در ۳۰ سال گذشته تعداد زیادی از اساتید و مدیران دانشگاهی نیز به این موضوع اعتراض کردند.

■ **پزشکان ناراضی‌اند**

این موضوع البته در بین جامعه پزشکی کشور مخالفان سرسختی دارد که به لطف آنها این رویه همچنان پابرجا باقی مانده است.

برای مثال اکبر رنجبرزاده نایب رئیس سابق کمیسیون بهداشت در این باره به رسانه‌ها گفت: جدا کردن آموزش پزشکی از وزارت بهداشت و الحاق آن به وزارت علوم یک اقدام کاملاً غیرعلمی، نسنجیده و تضعیف‌کننده علوم و آموزش پزشکی محسوب می‌شود. این اقدام یک چرخش و عقبگرد به گذشته است که به صلاح و مصلحت آموزش پزشکی، علوم پزشکی، جامعه پزشکی و تحقیق و پژوهش و آینده این علم نیست.

در حالی که مخالفان ادغام از عقبگرد در این حوزه و بازگشت به اصول اولیه هراس دارند، موافقان این مسئله که تقریباً شامل همه مدیران و مسئولان دانشگاهی غیرپزشکی است، این رویه را مخالف رویه‌های جهانی توصیف می‌کنند که به توزیع بی‌عدالتی و تبعیض در حوزه‌های آموزشی منجر شده است.

دستاورد ایرانی

با نامیدن امسال به نام «حمایت از کالای ایرانی» درصددیم این ستون را به تحقیقات و پروژه‌های عملیاتی دانشگاهی اختصاص دهیم که وجه ممیزه آنها ارتباط با بازار است؛ چه پروژه‌های علوم انسانی و چه مهندسی و چه پزشکی. ارتباط دانشگاه با بازار، مهم‌ترین بخش حمایت دانشگاهی از کالای ایرانی است که اگر به طور کامل و صحیح عملیاتی شود نقش بی‌بدیلی در تحقق اقتصاد مقاومتی خواهد داشت. در همین زمینه پذیرای آثار جامعه دانشگاهی برای نشر در این ستون هستیم.

جادوی محققان پارک فناوری ایلام

رئیس پارک علم و فناوری ایلام با بیان این‌که محققان این پارک موفق به تولید محصولی فناورانه برای حفاظت فلزات از خوردگی شده‌اند، یکی از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی شرکت‌های دانش‌بنیان را بازارسازی برای محصولات‌شان دانست و ضمن تأکید بر لزوم رونق یافتن فن‌بازارهای استانی و منطقه‌ای، خاطرنشان کرد: ارائه خدمات به این شرکت‌ها باید به صورت بلاعوض باشد و طوری نباشد که آنها را در آستانه ورشکستگی قرار دهد؛ در این مورد ارگان‌های مربوطه باید به فعالیت جزیره‌ای خود پایان داده و بستر مناسبی را برای ادامه فعالیت این شرکت‌ها فراهم کنند.

کامران طاهرپور با بیان اینکه مجوز این پارک از سوی وزارت علوم برای استان صادر شده و تمام حمایت‌های مالی و تشکیلاتی آن نیز از سوی این وزارتخانه تأمین می‌شود، پارک ایلام را یک پارک جوان توصیف کرد و گفت: مجوز ما از اواخر سال ۹۲ صادر شده؛ این در حالی است که فعالیت‌های ما بر اساس برنامه و اساسنامه پنج‌ساله از ابتدای سال ۹۴ شروع شده است.

■ **تولید ۱۷ محصول دانش‌بنیان**

وی از استقرار ۸۵ واحد و شرکت فناور در این پارک خبر داد و تشریح کرد: از این تعداد، ۶ واحد دانش‌بنیان هستند و ۱۷ محصول دانش‌بنیان تولید کرده‌اند. در کنار اینها محصولات خوبی داریم که هم قابل عرضه و هم قابل رقابت در عرصه ملی و منطقه‌ای است.

طاهرپور با اشاره به اینکه امسال لیست اقلامی را که شرکت‌های ما تولید می‌کنند در اختیار استان قرار دادیم، ادامه داد: با توجه به اقتصاد مقاومتی خریداری این محصولات را به ادارات پیشنهاد کردیم. همچنین نمونه این محصولات را در قالب نمایشگاه دائمی محصولات شرکت‌ها، در پارک به نمایش گذاشتیم.

وی تأکید کرد: تمام هم و غم ما این است که تمام مسائل اداری، مشکلات، حمایت‌ها و مشاوره‌های تخصصی برای ارتقای محصول و... پیگیری شود. در عرض سه سال و اندی فعالیت، ده‌ها محصول تولید کرده‌ایم که ۱۷ مورد آنها نشان دانش‌بنیان دارند.

رئیس پارک علم و فناوری ایلام وضعیت فوق را امیدوارکننده دانست و تصریح کرد: نمونه اولیه هر محصولی که توسط شرکت‌های مستقر در پارک ایلام تولید می‌شود را پارک خریداری می‌کند و اجازه نمی‌دهیم مشابه محصولی که به وسیله شرکت‌های خودمان تولید می‌شود، از جای دیگر خریداری شود.

طاهرپور با بیان اینکه استان ایلام با ۰/۸ جمعیت کشور و دارا بودن ۱۱ درصد منابع نفتی- گازی آن، می‌تواند نقشی مهم در توسعه منطقه و کشور داشته باشد، گفت: پیشنهاد خرید محصولات را در جلسات اقتصاد مقاومتی مطرح کرده‌ایم و امیدواریم در سطح استان پیگیری شود. اگر حمایت‌های ما درست، عمیق و به صورت منسجم باشد، در این زمینه حرف‌های زیادی برای گفتن داریم.

■ **استقرار ۸۵ واحد فناور در پارک**

وی اعلام کرد: در سند راهبردی پنج ساله که در وزارت علوم به تصویب رسیده، معین شده که تعداد واحدهای فناور ما باید در پایان سال ۱۳۹۹ به ۶۴ واحد برسد. این در حالی است که تعداد واحدهای فناور پارک در حال حاضر به ۸۵ رسیده است و پیش‌بینی می‌شود تا پایان امسال این تعداد سه رقمی شود. طاهرپور اضافه کرد: زمانی که فضای کُریدور صادرات را ایجاد می‌کنیم، باید استانداردها را بالا برده و در کنار آن روی رونق صنایع داخلی هم کار کنیم. تحقق اقتصاد مقاومتی یا دانش‌بنیان بدون توسعه زیرساخت‌های لازم امکان‌پذیر نیست. وی تأکید کرد: هیچ ایرادی ندارد که بتوانیم محصولات دانش‌بنیان خود را در تمامی استان‌ها ارائه کنیم. برگزاری نمایشگاه‌ها و فن‌بازارهای محلی و منطقه‌ای و... باید به قدری رونق داشته باشد که چنین امکانی فراهم شود، ضمن آن که هزینه شرکت در این نمایشگاه‌ها نیز به گونه‌ای نباشد که شرکت‌های نوپا جهت شرکت در آنها دچار فشار مالی شوند.

■ **تولید ترکیبی برای حفاظت از فلزات در برابر خوردگی**

طاهرپور سپس با شرح یک مثال به بحث بازاریابی برای محصولات شرکت‌های دانش‌بنیان پرداخت و توضیح داد: یکی از شرکت‌های ما که در آستانه دانش‌بنیان شدن است، ترکیبی تولید کرده که از خوردگی فلزات جلوگیری کرده و حفاظت در برابر خوردگی را تضمین می‌کند. این محصول می‌تواند کمک شایانی به اقتصاد و صنعت کشور بکند. وی صاحب این ایده را دانشجوی دکترای مکانیک دانشگاه صنعتی شریف معرفی و تشریح کرد: در استان ما، گاز منطقه بیجار معروف است. در منطقه بیجار گازی هست که ترش است، خوردگی آن بالاست و هر چند وقت یک‌بار انفجاری در تأسیسات آن رخ می‌دهد. در چنین زمان‌هایی مجبورند تجهیزات را به صورت نو مجدداً خریداری کنند یا در بازه‌های زمانی مشخص، پیش از بروز حادثه، قطعات را عوض کنند. قصد من از شرح این توضیحات این است که بگویم به‌رغم وجود همه این مسائل، هنوز نتوانسته‌ایم ارگان‌های مربوط را مجاب کنیم محصول این شرکت را خریداری کنند. طاهرپور ضمن تأکید مجدد بر مشکل بازاریابی محصولات، گفت: قوانین مناقصه وجود دارد. یکی از قوانین مناقصه این است که باید بخشی یا درصدی از مبلغ مناقصه به صورت پول، چک یا ضمانت‌نامه بانکی برای شرکت در مناقصه پرداخت شود که غالب شرکت‌های نوپای پارکی و دانش‌بنیان که مدیران آنها یک دانشجو یا استاد جوان دانشگاه است، معمولاً امکان چنین تأمینی را ندارند.